

"KÖYSIRATA"

Elämä on hyvin monitahoista ja se onkin usein aika vaikea laji. On paljon eri alueita, mitä meidän tulisi huomioida elämämme aikana. – *"Osaanko suhtautua kaikkeen oikein? Osaanko keskittää elämäni sen tärkeimpiin asioihin?"*

Mietin myös elämän kokonaisuutta ajatellen sen kulkua. *Annanko kaiken mennä niin kuin on mennäkseen - ollenkaan piittaamatta, mikä mihinkä johtaa?* – Näitä ajatellessani ajatukseni kulkeutuvat elämän antajaan, Jumalaan. Hänen antaessa elämän, Hän tiesi, mitä antoi ihmislapselle. Onkin suurenmoista piirtää elämän ylle ikään kuin *vaijeri, jonka varassa kaikki on.* Tiedämmehän, ettei ilman Jumalaa olisi tätä koko kaikkeutta edes olemassa.

Myös uskovaisuutta voi verrata *köysirataan tai vaijeriin, joka on ripustettu syvän kanjonin yli.* Tätä vaijeria pitkin kulkevat vaunut vievät ihmisiä kuilun toiselle rannalle.

Ihmiselämän päämäärä ja tarkoituksellisuus on selvitä tuon kuilun yli toiselle rannalle. Matka kestää koko elämänajan ja päämäärä on lopulta kirkkauden maa, taivas, tai ikuinen kadotus, ellei ole löytänyt pelastusta sielullensa.

Eräänä päivänä kuulin kutsun lähteä mukaan tuohon vaunuun. Tunsin Jumalani kutsuvan minua taivastielle ja lähdin pienen pojan tarmolla ja innoissani mukaan. Olin tullut uskoon. Tämän uskon varassa Jumala on kannatellut ja vienyt eteenpäin, pitänyt omanansa kaikista kuilujen synkistä näkymistä huolimatta. Tiedän, että pysyessäni tässä *"vaunussa,"* pääsen kerran perille.

Olin elänyt muutamia vuosia kantaen uskoa sisimmässäni. Halusin palvella Herraa ja rukoilin, tutkin sanaa ja halusin todistaa Jeesuksesta myös muille. – Eräänä päivänä kuitenkin kohtasin koetuksen, jota en kestänyt. Sisimpäni tuskassa halusin jättää Jumalani ja kaikki siihen liittyvät taakseni. Olin pettynyt ja tunsin itseni epäonnistuneeksi. Sanoin itselleni; *"en enää usko mihinkään."* – Muistan sen ajan tuntemukset, kuinka sisimpäni valtasi pohjaton tyhjyys ja olemattomuus. Parin viikon ajan pakoilin Jumalaa ja kaikkea siihen liittyvää, mutta tunsin kuitenkin, kuinka minut piirrettiin edestä ja takaa. En päässyt pakoon Jumalan olemassa oloa, - en sitä, mitä olin saanut siihen asti kokea Hänen kanssaan.

"Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi päälleni." Ps.139:5[*JKR]

Lopulta, tyhjyydessäni, ja nähdessäni, ettei Jumala päästänyt minua menemään, *tiuskaisin* Hänelle, että *"uskotaan sitten!"*

Olin putoamassa tuosta *"vaijerin varassa kulkevasta vaunusta"*, mutta jokin tarttui minuun ja veti takaisin. Olin kymmeniä kertoja rukoillut Jumalaa, että *"älä*

koskaan päästä minua luotasi!" – Jospa Jumala oli kuullut rukoukseni ja etsi kadonneen, eksyneen ja turhautuneen lapsensa ja otti jälleen takaisin luoksensa.

"Minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni miltei liukahtivat." Ps.73:2[*JKR]

Se aika oli elämäni tyhjintä, surkeinta ja kamalinta aikaa. Olen pohtinut toisinaan, kuinka minun olisi käynyt, ellei Jumala olisi vetänyt minua takaisin? Missä olisin tänään ja mitä tekisin?

Olen kiitollisuuden velassa Jumalaa kohtaan Hänen rakkaudestaan ja hyvyydestään. Tullessani takaisin Jeesuksen tykö, minua hoivattiin ihmeellisellä tavalla. Vaikka kaduinkin ja olin itseeni pettynyt siinä, että niin vähällä olin valmis luopumaan Herrastani, sain tuntea, että Jumala ottaa tuhlaajan avosylin vastaan. Mietin silloin, että en kerro kenellekään häpeällisestä luopumuksen kokemuksestani. Toivoin, ettei kukaan saisi koskaan tietää kuinka vähällä olin menettää kaiken sen hyvän, mitä Jumala oli varannut minun elämäni matkan varalle. – Tässä tätä kuitenkin kirjoitan tuhansien ihmisten luettavaksi. Haluankin rohkaista jotakuta uskonsa haaksirikkoja läpikäyvää tulemaan takaisin Jeesuksen luokse. Hän ottaa tuhlaajan vastaan rakastaen ja antaen hänelle elämisenarvoisen elämän. (Luuk.15:11–32)

Tänään saan olla kiitollinen uskosta Jeesukseen. Se on kuin silta minun ja Jumalani välillä. Hänen armonsa varassa saan kuulua tänään Jumalalle. Monesti elämän koettelemuksissa näenkin kaiken muun horjuessa, että Jumala säilyy vakaana. Hänen Poikansa, Jeesus Kristus, on sellainen kallio, jota tämän maailman tuulet eivät horjuta.

"Jokainen, jonka Isä antaa Minulle, tulee Minun luokseni, ja luokseni tulevaa Minä en aja pois." Joh.6:37[*JKR]

Näetkö köysiradan maailman ja Jumalan välillä? Etkö tahtois tulla mukaan taivastielle, etkö tahtois tuntea sydämässäsi vapautta, rakkautta ja Jumalan ihmeellistä hoivaa ja huolenpitoa?

"Jumala on yksi, ja yksi on Välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta." 1.Tim.2:5-6[*JKR]

– Tule Jeesuksen tykö. Anna Hänen sovittaa kaikki syntisi Jumalan edessä. Saat uskoa kaikki syntisi anteeksi Jeesuksen Veren kautta. Tämä Jumalan lahja on omistettu sinulle, rakas ystäväni! Tule Hänen armonsa tuntemukseen!

"Niin alhaalla kukaan ei kulje, ettei siellä Jeesus ois. Hän ei yhtäkään luotansa heitä, eikä karkoita ketään pois."

Pasi Kallio (Sohujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaiskr.)